

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 96/2025
18.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бојана Драгичевића, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Бојана Драгичевића - адвоката Славка Петрића и адвоката Горана Карадаревића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 22/21 од 09.07.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-589/24 од 24.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Драгичевића - адвоката Славка Петрића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 22/21 од 09.07.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-589/24 од 24.10.2024. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку.

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Драгичевића - адвоката Горана Карадаревића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 22/21 од 09.07.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-589/24 од 24.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2К 22/21 од 09.07.2024. године окривљени Бојан Драгичевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 година за коју је одређено да ће је издржати по правноснажности пресуде. Истом пресудом је одлучено и о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, а како је то ближе опредељено изреком пресуде. На основу члана 88. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности – протеривање странаца из земље у трајању од 5 година, које време се рачуна од дана правноснажности одлуке, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања наведене мере.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1-589/24 од 24.10.2024. године делимично усвојио жалбу бранилаца окривљеног Бојана Драгичевића и преиначио пресуду Вишег суда у Пожаревцу 2К 22/21 од 09.07.2024. године само у делу одлуке о имовинскоправном захтеву, тако што је Апелациони суд оштећеног Индустрију за прераду „Мајданпек“ ДОО Пожаревац упутио на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Пожаревцу и у осталом делу жалбе бранилаца окривљеног одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Бојана Драгичевића и то:

- адвокат Славко Петрић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине првостепену одлуку у делу који је потврђен одлуком другостепеног суда и укине одлуку по редовном правном леку у делу у ком потврђује првостепену одлуку и предмет врати на поновно суђење првостепеном, тј. Вишем суду у Пожаревцу, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, предлажући и да браниоца окривљеног Врховни суд обавести о седници већа када се о захтеву буде одлучивало, како би присуствовао тој седници сагласно одредби члана 488. став 2. ЗКП;

- адвокат Горан Карадаревић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине пресуде и предмет врати на поновно одлучивање, или исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, по оцени навода изнетих у захтевима, нашао:

Бранилац окривљеног Бојана Драгичевића - адвокат Славко Петрић захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП која се огледа у томе што је првостепена побијана пресуда заснована на незаконитом доказу, на шта је указивано и жалбом, коју је другостепени суд неосновано одбио, наводећи захтевом да су побијана првостепена и другостепена пресуда засноване на незаконитом доказу и то на записнику о увиђају ПУ Пожаревац од 10.11.2008. године, који је сачињен са криминалистичко-техничком документацијом ПУ Пожаревац од 10.11.2008. године и извештајем о криминалистичко-техничком прегледу лица места, која садржи фотографије дела рукавице која наводно садржи ДНК окривљеног и представља недозвољен доказ из разлога што супротно образложењу другостепеног суда исти није сачињен у складу са стандардима из одредаба члана 110., члана 175.

став 4. и члана 238. став 3. Законика о кривичном поступку, који је био на снази у време извршења предметног кривичног дела.

Исте наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, који се односе на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног Бојана Драгичевића - адвокат Славко Петрић истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су такви наводи неосновани о чему је у образложењу пресуде Кж1-589/24 од 24.10.2024. године дао јасне и довољне разлоге за свој став (страна 4 последњи став и страна 5 први став образложења другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Наиме и по оцени Врховног суда записник о увиђају ПУ Пожаревац од 10.11.2008. године је у свему сачињен у складу са стандардима из одредаба 110., члана 175. став 4. и члана 238. став 3. ЗКП („Службени лист СРЈ“ број 70/2001 и 68/2002 и „Службени гласник Републике Србије“ број 58/2004, 85/2005, 115/2005, 85/2005 – др. закон, 49/2007, 20/2009 – др. закон, 72/2009 и 76/2010), који је био на снази у време извршења предметног кривичног дела, будући да је исти сачињен од стране овлашћеног службеног лица органа унутрашњих послова и о истом је уредно обавештен поступајући истражни судија.

Изменама Законика о кривичном поступку које су објављене у „Службеном гласнику“ број 58/2004 од 28.05.2004. године у члану 27. прописано је да се у члану 238. став 3. речи: „до 5 година“ замењују речима: „до 10 година“, те да члан 238. став 3. ЗКП гласи : „за кривична дела за која је прописана казна затвора до десет година, органи унутрашњих послова могу сами обавити увиђај и одредити вештачења која не трпе одлагање, осим обдукције и ексхумације леша, ако истражни судија није у могућности одмах да изађе на лице места. Ако истражни судија стигне на лице места у току увиђаја, он може предузети ове радње.“

Одредбом члана 206. у ставу 1. КЗ прописано је да ће се онај ко употребом силе против неког лица или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело одузме туђу покретну ствар у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист казнити затвором од 2 до 10 година, а да ли је у питању основни или квалификовани облик кривичног дела из члана 206. КЗ, обзиром на околности, тек се увидом у записник о попису комисије оштећеног привредног друштва од 10.11.2008.године, којим се утврђује врста, количина и вредност одузетог накита, долази до тога да се у конкретном случају остварују битна обележја квалификованог облика кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. КЗ (код којег је квалификаторна околност-вредност одузетих ствари која прелази износ од милион и петсто хиљада динара).

Имајући у виду наведено, правилно је поступио првостепени суд када је записник о увиђају ПУ Пожаревац од 10.11.2008. године ценио у складу са раније важећим ЗКП.

Сходно наведеном на законитост поступка наведене повреде немају утицаја, нити записник о увиђају ПУ Пожаревац од 10.11.2008. године представља незаконит доказ, због чега је захтев за заштиту законитости у односу на битну повреду одредбе кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењен као неоснован.

Бранилац окривљеног Бојана Драгичевића - адвокат Горан Карадаревић у поднетом захтеву формално означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, док наводима захтева у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање, повреду одредбе члана 440 ЗКП, те оспорава садржину и веродостојност налаза и мишљења вештака, доводећи у везу друге доказе са налазом и мишљењем вештака, те оспоравајући биолошко вештачење Института ДИА од 24.11.2009. године, наводи захтевом да је доказ који се односи на комад гумене рукавице као доказ неупотребљив, јер није могуће проверити начин прибављања наведеног доказа, односно изражава сумњу у начин на који је установа дошла до података да биолошки траг за који су у мишљењу навели да припада окривљеном, заиста њему и припада.

Како погрешно утврђено чињенично стање и оцена доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца и како се осталим наводима у захтеву за заштиту законитости указује да је повређена одредба члана 16. став 1. ЗКП, члана 68., члана 126., члана 142. и члана 279. ЗКП, који такође у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Бојана Драгичевића - адвоката Горана Карадаревића оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке пресуде на основу одредбе члана 491. ЗКП, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, као у ставу другом.

**Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић